

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/118/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414212825
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1414212825.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Zuzany Kučerovej a JUDr. Karola Riháka v právnej veci žalobcu: H. B., D.. XX.X.XXXX, N. L. XXXX/XX, N., zast. advokátom JUDr. Vladimírom Sidorom, Železničná 4/A, Hlohovec, proti Ž.: A. Y. Z., Z.. F. P., A. XX, N., L. XX XXX XXX, zast. AK JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, , o 448,55 eur s prísl., na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV z 18. októbra 2018 č.k. 10C/58/2014-227, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sa m e n í tak, že žaloba sa z a m i e t a.

Žalovanému sa priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 448,55 eur spolu s 5% úrokom z omeškania ročne odo dňa 23.1.2017 do zaplatenia, a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti napadnutého rozsudku.

2. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca uzavrel so žalovaným dňa 4.9.2007 Zmluvu o revolvingovom Ú.S. Č.. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobcovi finančnú hotovosť vo výške 40.000,- Sk (1.327,75 eur). Žalobca sa na základe tejto zmluvy zaviazal poskytnutú finančnú hotovosť splatiť žalovanému v 48 splátkach po 2.253,- Sk (74,78 eur) mesačne. Zmluvná odmena bola dohodnutá v celkovej výške 68.144,- Sk (2.261,96 eur), pričom zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu bola vo výške 35.688,- Sk (1.184,62 eur). RPMN za úver bola vo výške 79,15% a predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu bola vo výške 73,73%. Súčasťou tejto zmluvy bola aj Dohoda o zrážkach zo mzdy na základe písomnej žiadosti žalobcu zo dňa 28.2.2008 o úpravu splátkového kalendára sporu dňa 28.2.2018 uzavreli. Dodatok k predmetnej zmluve v ktorom dohodli zmenu splátok pôžičky spočívajúcu v odklade splátky č. 4 a 5. Z dôvodu porušenia zmluvných podmienok žalovaný oznámil žalobcovi listom zo dňa 6.7.2008, že úver sa stal splatný a žalovaný požiadal žalobcu, aby mu uhradil sumu vo výške 159.905 Sk (5.307,8 eur). Zo mzdy žalobcu boli vykonané zrážky spolu vo výške 1.776,31 eur. Vzhľadom na charakter úveru nie je možné v zmluve uviesť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, pretože sa úver čerpá a dopĺňa na základe vôle žalovaného a tým sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN.

3. Žalobca sa pôvodne svojou žalobou proti žalovanému domáhal určenia neplatnosti predmetnej zmluvy. Žalobu však v priebehu konania zmenil tak, že sa proti žalovanému domáhal zaplatenia 448,55

eur s prísl. s odôvodnením, že predmetná spotrebiteľská zmluva je z dôvodu jej rozporu so zákonom bezúročná a bez poplatkov. Žalobca bol preto povinný vrátiť žalobcovi iba samotný úver (istinu) vo výške 1.327,76 eur. Spolu však žalovanému zaplatil sumu 1.776,31 eur a rozdiel v jeho neprospech vo výške 448,55 eur predstavuje bezdôvodné obohatenie, ktoré je žalovaný povinný žalobcovi vydať.

4. Z tohto skutkového stavu súd prvej inštancie vyvodil záver, že žaloba je dôvodná. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol: „Úroková miera dohodnutá medzi účastníkmi podstatne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, preto je takéto dojednanie neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú. Pokiaľ sú úroky neplatné nemožno ich ďalej moderovať. Poskytnutý úver je z uvedeného dôvodu bezúročný. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/114/2014 vo veci navrhovateľa A. Y. Z. Z..F..P. o nárok na zaplatenie zo zmluvy o revolvingovom úvere, ktorý v odôvodnení svojho rozsudku uviedol: „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100% je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100% oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100% oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67% ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67% ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ Ďalej súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol: „Na základe vyššie uvedeného súd ustálil, že žalovaným poskytnutý žalobcovi vo výške 40.000,- Sk (1.327,75 eur) na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 4.9.2007 je bezúročný a bez poplatkov. Žalobca mal tak povinnosť splatiť úver len do výšky skutočnej istiny, ktorá sa rovná výške požičanej sumy úveru a to 1.327,76,- eur. Žalobcovi boli vykonané zrážky zo mzdy a do dnešného dňa splatil žalovanému sumu vo výške 1.776,31 eur, teda o 448,55 eur viac, ako mu bolo žalovaným poskytnuté.“ V tomto rozsahu sa žalovaný podľa súdu prvej inštancie na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil a toto bezdôvodné obohatenie je v zmysle § 456 prvá veta Obč. zák. povinný vydať žalobcovi.

5. Námietku premlčania uplatnenú žalovaným súd prvej inštancie vyhodnotil ako nedôvodnú. V tejto súvislosti súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol: „Súd neprihliadol na námietku premlčania žalovaného, ktorý namietal, že žalobca musel mať vedomosť o údajnom bezdôvodnom obohatení sa žalovaného na jeho úkor najneskôr v okamihu zaplatenia splátky, ktorá prevýšila samu poskytnutého úveru. Zamestnávateľ žalobcu musel zrážky zo mzdy vykonávať a žalobca mesiac nasledujúci po tom, ako bolo ukončené zrážanie zo mzdy, si uplatnil žalobou na súde svoj nárok. Žalovaný prijímal plnenia na Zmluvu z vykonávaných zrážok zo mzdy žalobcu až do júna 2014, kedy bezdôvodné obohacovanie sa na strane žalovaného bolo ukončené. Uvedené mal súd preukázané výplatnými páskami žalobcu. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava IV dňa 29.7.2014 domáhal neplatnosti Zmluvy o revolvingovom úvere Č. XXXXXXXXXXXX, ktorú uzatvoril žalovaný so žalobcom dňa 4.9.2007, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 40.000,- Sk (1.327,75 eur) a dňa 24.1.2017 doručil súdu návrh na zmenu petitu žaloby, z čoho vyplýva, že žalovaným uplatnená námietka premlčania je irelevantná. Relevanciu má v tomto prípade to, odkedy sa dotknutá osoba dozvedela, že plniť nemala, a nie, že plnila. V predmetnej veci sa žalobca od právneho zástupcu dozvedel, že žalovaný od žalobcu prijímal platby v rozpore so zákonom a že žalobcovi predložil na podpis formulárovú spotrebiteľskú zmluvu, ktorá v rozpore so zákonom vytvárala dojem, že splátky, na ktoré podľa zákona právo nemal, právo má. Až získaním týchto vedomostí o týchto skutočnostiach prichádzalo do úvahy podanie žaloby. V reálnom živote totiž bežný spotrebiteľ má vedomosť len o tom, že uzatvoril zmluvu o úvere s poskytovateľom úveru a že na jeho účet má splácať jednotlivé splátky podľa zmluvy, inak bude postihnutý sankciami.“

6. S poukazom na tieto skutočnosti súd prvej inštancie žalobe vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 448,55 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia. O povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. v spojení s nar. vládou SR č. 87/1995 Z.z.

7. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

8. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne. Vytkol súdu prvej inštancie, že nerešpektoval pokyn odvolacieho súdu obsiahnutý v zrušujúcom uznesení z 22.6.2016 č.k. 6Co/130/2016-58. V tomto zrušujúcom uznesení totiž odvolací súd súdu prvej inštancie uložil, aby vyhodnotil, či rozhodcovský rozsudok predstavuje prekážku veci právoplatne rozhodnutej s tým, že o veci samej má súd prvej inštancie konať až v prípade, ak dospeje k záveru, že rozhodcovský rozsudok takúto prekážku nepredstavuje. V rozpore s tým sa súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku s touto otázkou vôbec nevysporiadal, čo spôsobuje nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku. Ďalej žalovaný v odvolaní namietol, že súd prvej inštancie neposúdil správne námietku premlčania uplatneného nároku. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na to, že sumu 448,55 eur žalobca uhradil už pred podaním žaloby, teda pred dňom 23.7.2014., 2 - ročná subjektívna premlčacia doba v zmysle § 107 ods. 2 Obč. zák. na uplatnenie predmetného nároku teda začala žalobcovi plynúť dňa 23.7.2014 a uplynula dňom 23.7.2016. Žalobca zmenou žaloby uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia až dňa 24.1.2017, teda oneskorene. Žalovaný ďalej v odvolaní uviedol, že z ust. § 502 ods. 1 Obch. zák. vyplýva, že v prípade, ak si strany v zmluve dojednali úroky vyššie, než je prípustné v zmysle zákona, treba vychádzať z toho, že dlžník je povinný platiť úroky vo výške najviac prípustnej a nie je teda možné dospieť k záveru o neplatnosti celej úverovej zmluvy. Napokon žalovaný v odvolaní namietol nesprávnosť výroku o úrokoch z omeškania, keď súd prvej inštancie podľa neho nesprávne určil počiatok omeškania. Do omeškania sa totiž žalovaný v zmysle § 563 Obč. zák. mohol dostať až prvý deň po tom, keď ho žalobca požiadal o plnenie. K tomu došlo až doručením zmenenej žaloby žalovanému.

9. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil. Stotožnil sa so závermi súdu prvej inštancie pokiaľ ide o posúdenie premlčania nároku a tiež pokiaľ ide o neplatnosť predmetnej úverovej zmluvy.

10. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

11. Odvolací súd v odôvodnení zrušujúceho uznesenia z 22.6.2016 č.k. 6Co/130/2016-58 okrem iného uviedol: „Medzi účastníkmi konania vznikol spotrebiteľský právny vzťah. V konaní totiž nebolo preukázané, že by žalobca pri uzavieraní predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 Obč. zák.). Súd prvého stupňa nevenoval žiadnu pozornosť zisteniu, či v predmetnej veci bola platne založená právomoc rozhodcu na prejednanie predmetnej veci, teda či rozhodcovská doložka, resp. rozhodcovská zmluva nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Ak predmetný rozhodcovský rozsudok z 18.10.2012 č. RK-380/12-EK vydal orgán (rozhodca), ktorý na to nemal právomoc, išlo by o ničotné rozhodnutie nevyvolávajúce žiadne právne účinky a preto by konaniu v prejednávannej veci nemohla brániť prekážka právoplatne rozhodnutej veci. V odôvodnení spomenutého rozhodcovského rozsudku sa uvádza, že právomoc rozhodcu vyplýva z čl. 18 predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere, podľa ktorého akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami tejto zmluvy, s porušením, ukončením či neplatnosťou zmluvy budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo pred rozhodcom v rozhodcovskom konaní podľa rozhodcovskej doložky uvedenej v bode 2 tohto článku s tým, že výber jednej z týchto dvoch alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi (v konaní o prejednávannej veci ide o žalovaného). Súd prvého stupňa bude musieť posúdiť, či toto dojednanie nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - žalobcu (§ 53 ods. 1, 4 písm. r/ Obč. zák.). Ak by tomu bolo tak, išlo by o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá by bola neplatná (§ 53 ods. 5 Obč. zák.). V prípade neplatnosti rozhodcovskej doložky by nebola platne založená právomoc rozhodcu na prejednanie veci a predmetný rozhodcovský rozsudok by bol ničotným rozhodnutím nevyvolávajúcim žiadne právne následky. V takom prípade by tento rozhodcovský rozsudok nemohol založiť ani prekážku právoplatne rozhodnutej veci.“

12. Súd prvej inštancie sa v rozpore s týmto záväzným právnym názorom odvolacieho súdu v napadnutom rozsudku vôbec nezaoberal tým, či konaniu v predmetnej veci nebráni prekážka veci právoplatne rozhodnutej vzhľadom na existenciu rozhodcovského rozsudku z 18.10.2012 sp. zn.

RK-380/12-EK (č.l. 30). Tým súd prvej inštancie postupoval v hrubom rozpore s ust. § 391 ods. 2 C.s.p. Vzhľadom na ust. § 390 C.s.p. však odvolací súd nemohol z tohto dôvodu napadnutý rozsudok zrušiť, i keď súhlasí so žalovaným, že uvedené pochybenie súdu prvej inštancie spôsobuje nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku.

13. Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku vyplýva, že právomoc rozhodcu na prejednanie a rozhodnutie predmetnej veci vyplýva z čl. 18 predmetnej zmluvy, podľa ktorého akékoľvek spory medzi zmluvnými stranami vyplývajúce z tejto zmluvy alebo s ňou súvisiace budú riešené cestou súdu v súdnom konaní alebo pred rozhodcom v rozhodcovskom konaní podľa rozhodcovskej doložky uvedenej v bode 2 tohto článku s tým, že výber jednej z týchto dvoch alternatív prislúcha žalobcovi (v prejednávanej veci ide o žalovaného). Odvolací súd je toho názoru, že takéto znenie rozhodcovskej doložky nie je možné akceptovať a táto predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 Obč. zák. Rozhodcovská doložka totiž znevýhodňuje žalobcu v tom, že podľa nej právo rozhodnúť, či sa spor bude riešiť v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní, má výlučne žalovaný. To spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu, pretože tým bol úplne vylúčený z možnosti ovplyvniť, aký orgán bude mať právomoc vec rozhodnúť. Vyššie uvedené znenie rozhodcovskej doložky sa prakticky rovná takému jej zneniu, podľa ktorého by oprávnenie rozhodnúť o právomoci súdu, resp. rozhodcu, prislúchalo výlučne žalovanému. Keďže rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, je neplatná podľa § 53 ods. 5 Obč. zák. a preto na jej základe nemohla byť založená právomoc rozhodcovského súdu. Keďže rozhodca nemal právomoc predmetný spor rozhodnúť, vyššie uvedený rozhodcovský rozsudok je ničotným rozhodnutím nevyvolávajúcim žiadne právne následky a teda nezakladajúcim ani prekážku veci právoplatne rozhodnutej.

14. Žalobca sa svojou žalobou doručенou súdu prvej inštancie dňa 29.7.2014 domáhal určenia neplatnosti predmetnej zmluvy o revolvingovom úver a uloženia povinnosti jeho zamestnávateľovi zdržať sa výkonu zrážok z jeho mzdy. K tomu odvolací súd uvádza, že z konštantnej judikatúry je zrejmé, že podaním určovacej žaloby nedochádza k zastaveniu (spočívaniu) premlčacej doby v zmysle § 112 Obč. zák. Žalobca doručil súdu prvej inštancie zmenu žaloby dňa 24.1.2017 (č.l. 74). K zastaveniu premlčacej doby tak mohlo dôjsť najskôr dňom 24.1.2017. V prílohe podania - zmeny žaloby žalobca do spisu založil mzdové listy za obdobie od 12/2012 do 6/2014, v ktorom období boli vykonávané zrážky z jeho mzdy na úhradu predmetného úveru (súd prvej inštancie túto skutočnosť skonštatoval v ods. 42. odôvodnenia napadnutého rozsudku). Žalobca sa teda dozvedel o tom, že žalovaný sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil, najneskôr dňa 1.8.2014 (ak vychádzame z toho, že zrážky boli z jeho mzdy vykonávané mesačne pozadu). Najneskôr tohto dňa totiž žalobca poznal celkovú výšku bezdôvodného obohatenia, ako aj subjekt, ktorý sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. 2 - ročná subjektívna premlčacia doba na uplatnenie predmetného nároku na súde teda žalobcovi začala plynúť dňa 2.8.2014 a uplynula dňom 1.8.2016. Zmenu žaloby žalobca doručil súdu prvej inštancie dňa 24.1.2017, teda oneskorene - po uplynutí premlčacej doby. Keďže žalovaný sa premlčania dovolal, nebolo možné žalobcovi premlčaný nárok priznať (§ 100 ods. 1 tretia veta Obč. zák.).

15. Z uvedeného vyplýva, že napadnutý rozsudok nie je vecne správny a preto ho odvolací súd zmenil v zmysle § 388 C.s.p. tak, že žalobu zamietol.

16. O nároku na náhradu trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

17. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).
Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).
Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).
Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).
Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je
a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).
Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).
Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).
Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).